

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **D.S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 maja 2026 r.
z urzędu kwestii wyłączenia SSN R.W. od udziału w sprawie IV KO 200/25
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k., art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

postanowił
wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego R.W. od udziału w sprawie
wznowieniowej IV KO 200/25.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 13 listopada 2025 r. D.S. zwrócił się o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 29 czerwca 2021 r., sygn. akt II AKa 82/21, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 23 lutego 2021 r., sygn. akt II K 169/20. Jako podstawę wznowienia postępowania wskazał fakt, że wyrok w ww. sprawie wydał sędzia B.G., powołany na swój urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Sprawa ta została w Sądzie Najwyższym zarejestrowana w repertorium KO pod numerem 200/25 i przydzielona do rozpoznania Sądowi Najwyższemu w składzie SSN W.P. (sprawozdawca), SSN P.W. i SSN R.W.

Pismem z dnia 14 kwietnia 2026 r. SSN W.P., na podstawie art. 42 § 1 k.p.k., wniósł o wszczęcie postępowania z urzędu i wyłączenie, na podstawie art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k., sędziego R.W. od udziału w sprawie IV KO 200/25. W uzasadnieniu ww. wystąpienia wskazano m.in., że mając na uwadze zasygnalizowaną w piśmie D.S. podstawę wznowienia postępowania, zasiadanie w składzie Sądu Najwyższego, rozpoznającego zainicjowaną tym pismem sprawę wznowieniową, SSN R. ., równałaby się orzekaniu przez sędziego we własnej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Sygnalizacja okazała się zasadna w tym sensie, że doprowadziła do wyłączenia SSN R.W. od udziału w sprawie wznowieniowej IV KO 200/25.

Przepis art. 41 § 1 k.p.k. stanowi, iż sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Bez wątpienia sytuacja, w której sędziego Sądu Najwyższego, wyznaczonego do rozpoznania sprawy wznowieniowej, dotyczyłaby ta sama okoliczność, która została przywołana jako uzasadniająca wznowienie z urzędu postępowania w ww. sprawie, nie tylko mogłaby wywołać tak u stron, jak i w odbiorze społecznym, uzasadnione wątpliwości co do bezstronności Sądu Najwyższego, ale nadto pozostawałaby w kolizji z zakazem *nemo iudex in causa sua*. Taki pogląd należy uznać za ugruntowany w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2025 r. IV KK 130/24 oraz z dnia 3 lipca 2024 r., III KO 61/24).

Wzgląd na konieczność urzeczywistnienia standardu bezstronności w aspekcie obiektywnym, nakazywał zatem rozstrzygnąć, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[a.ł]

